

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه دستورالعمل های ارزیابی سریع آسیب پذیری سازه ها در برابر زلزله : روش های آریا و ATC

محل انتشار:

هشتمین کنگره بین المللی مهندسی عمران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محسنعلی شایانفر - عضو هیئت علمی دانشکده عمران دانشگاه علم و صنعت ایران

علی خدام - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی زلزله دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری سازه های موجود موضوعی است که در دهه اخیر مطرح شده و به سرعت پیشرفت کرده است. به منظور ارزیابی راهکارهای مناسب برای کاهش خطرپذیری لرزه ای در نواحی شهری، پیش بینی آسیب پذیری سازه های ساختمانی موجود بر اثر زلزله های احتمالی در آینده یکی از ضروری ترین اقدامات مهندسی می باشد. در روش های کیفی ارزیابی آسیب پذیری با توجه به شرایط لرزه خیزی و شرایط ساختمان سازی و بر اساس تجربه زلزله های گذشته فرم های ویژه ای تهیه می شوند بازرسان ساختمان ها با استفاده از این فرم ها اطلاعات ساختمان را برداشت و در یک بانک اطلاعاتی ذخیره می کنند. با استفاده از این روش ها می توان به طور تقریبی ظرفیت لرزه ای ساختمان های یک منطقه خاص را به دست آورد. در روش ارزیابی آسیب پذیری کیفی آریا و ATC مهم ترین کاربردترین روش های ارزیابی به خصوص در ایران می باشند. در این مقاله با تشکیل یک پایگاه داده برای حدود 70 ساختمان و برداشت و جمع آوری اطلاعات آن ها در این پایگاه داده ها به بررسی آماری در مورد این ساختمان ها پرداخته و به مقایسه نتایج روش های آریا و ATC برای این ساختمان ها و مزایا و محدودیت های هریک از این روش ها پرداخته ایم.

کلمات کلیدی:

سیب پذیری لرزه ای، روش های ارزیابی کیفی، روش آریا، روش ATC

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/62483>

